

wij bidden U, ontferm U over uw dienares
Francisca die heel haar leven op U ver-
trouwd heeft. Neem haar op in Uw eeuwige
vreugde samen met vader en haar familie.
Amen.

Onze oprechte dank gaat uit naar allen die
tijdens de ziekte van moeder met ons heb-
ben meegeleefd, in het bijzonder de dok-
toren, pastores en het verplegend personeel
van het Catharina ziekenhuis en verder al-
len die hun belangstelling hebben getoond
bij haar overlijden uitvaart en begrafenis.

Kinderen en kleinkinderen.

In vrede van Christus is van ons heengegaan

FRANCISCA WILHELMINA ESSING
sinds 1954 weduwe van
Hendrikus Gerardus Antonius van Loon

Zij werd geboren te Oeffelt op 4 december 1904 en is overleden in het Catharina ziekenhuis te Eindhoven op 21 april 1979 gesterkt door de Sacramenten der Zieken. Woensdag 25 april hebben wij afscheid van haar genomen tijdens de gezongen uitvaartdienst in de kerk van H-Maria Middelaars te Eindhoven en haar bij vader te ruste gelegd op het St. Lambertus-kerkhof.

Als een verlossing uit een ongeneeslijke ziekte en uitzichtloos lijden is de dood over haar gekomen. Rustig en vredig is zij voor goed ingeslapen, overgegeven aan God, tot Wie zij samen met ons bad, dat Hij haar toch gauw mocht komen halen. Meer dan twee jaar hadden wij het geheim van haar ziekte meegedragen en altijd had zij de hoop om beter te worden, want zij wilde zo graag leven. Toen haar lichamelijke ontluistering toenam en zijzelf beseftte dat zij niet meer kon genezen, liet zij haar kinderen bij zich roepen om over haar ziekte te praten, haar

wensen kenbaar te maken en een en ander met ons te regelen. Waar zij zich heel haar leven een sterke, zorgzame en karaktervolle vrouw had getoond, daar was zij dit ook in haar sterven. Bij alle droefheid en ellende is dit voor ons een groots gebeuren geweest. In geloof willen wij er Gods zichtbare genade in blijven zien. Met dankbaarheid denken wij er aan terug, hoe goed zij altijd voor ons zorgde, Samen met vader bood zij ons een thuis, waar naar de kinderen werd omgezien en meegeleefd en de kans kregen om om verder te leren. De onvoorziene en vroeg tijdige dood van vader liet zijn sporen na, waardoor zij en wij het niet gemakkelijk hadden, maar geholpen door de familie en anderen zijn we dit verlies zo goed mogelijk te boven gekomen. Moeder mocht ons zien opgrocien en onze bestemming bereiken. En toen zij oma werd gaf de vreugde om haar kleinkinderen nieuwe fleur aan haar leven. Zo verliep haar leven tot zij twee jaar geleden ziek werd. Operatief ingrijpen openbaarde dat haar kwaal al te ver gevorderd was. Toch heeft zij nog twee mooie jaren gehad op Gagelbosch, waar zij heel goed werd verzorgd. Geleidelijk nam haar ziekte toe. 21 februari moest zij opnieuw in het ziekenhuis worden opgenomen. Daar is zij eindelijk gestorven, met als laatste wens dat wij haar kinderen op wie zij zo trots was daar bij zouden zijn. God,